

kommande Embedsmand paa Stedet eller andre høiere staaende Mand, og det vil altsaa for en stor Deel beroe paa de Raad, Regjeringen vil modtage fra disse høiere staaende Mand i Provindserne, hvorvidt Formandsvalget vil blive heldigt eller ikke heldigt, og disse Betskabsmedlemmer gjøre, at jeg vistnok vil komme til, inden 2den Behandling at stille forskjellige Endringsforslag til Loven, saaledes som den nu foreligger. Der er os forelagt et Udkast til en Instrux til Vejledning for vedkommende Goveriasløsningsmænd, men hvad jeg kunde have at anføre angaaende denne, skal jeg opsætte til Sagens 2den Behandling. Jeg skal endnu kun kortelig anmeldte, at jeg agter at stille et Endringsforslag til Sagens 2den Behandling, som skal gaae ud paa, at sidste Paragraph i nærværende Lovudkast udfommer som en særlig Lov, hvilket jeg da til den Tid skal tillade mig nærmere at motivere.

Schack: Man maa vistnok indrømme, at Betydningen af nærværende Lov væsentlig vil komme til at afhænge af de Commissioners Sammensætning, som kommer til at afgive den egentlige Dom eller den egentlige Voldgiftskendelse, naar Goveriasløsnings forlanges; men med Hensyn til disse Commissioner troer jeg rigtig nok, der kan reises ikke uvæsentlige Tvivl. Det er et Forsøg paa en Art Jury — men det er grundlagt, som jeg troer, paa urigtige Principer. Medlemmerne skulle vælges af de to forskjellige Parter i Sagen, og det er altsaa givet, at Voldgiftsmændene, kan man gjerne sige, paa en Maade ere partiske i det Dieblis, de indtræde i Voldgiftscommissionen; thi naturligvis vil hver Part vælge den, som han anseer for at staae i høieste Grad paa sin Side; man faaer altsaa to — jeg beder undskylde dette Udtryk, de Herrer forstaae vel, hvad der menes dermed — partiske Dommere, og det vil altsaa lede til det Resultat, ikke at man faaer en upartisk Dom ud deraf, men at de To have hinanden, og at Alt kommer til at beroe paa den Tredie, den af Kongen udnævnte Formand. Man vil, hvor man har havt lignende Indretninger andetsteds, til Exempel i Trykkesfrihedssager i Sverrig, see, at det saagodtsom uden Undtagelse har været Tilfældet, at de,

som have været valgte af de forskjellige Parter, have stemt i disse Parter's Interesse, og at Alt til Syvende og Sidst har beroet paa den af Regjeringen Udnævnte. Det er Noget, man altsaa maa gjøre sig klart, naar man gaaer ind paa det forelagte Udkast, at i Realiteten lægger man Alt i den af Kongen udnævnte Mand's Haand, men jeg maa da rigtig nok tilstaae, at jeg kan ikke Andet end være enig med en tidligere Taler, som har meent, at dette Valg er overhovedet i og for sig tvivlsomt, og at det maaskee er noget misligt i de Govertydendes Interesse; men skal Alt lægges i denne Person's Haand, saa er Valget dobbelt misligt. Jeg troer, man vil komme til et meget rigtigere Resultat, naar man giver Parterne Ret til, ikke at sætte partiske Elementer ind i Commissionen, men derimod til at udfylde partiske Elementer, saaledes at man altsaa lader blandt de Mand, som ansees besvære til at komme ind i denne Commission, et dobbelt saa stort Antal, som der skal ind i den, udvalge ved Lodtrækning, og derpaa giver hver af Parterne Ret til at udfylde en Fjerdedeel af dette Antal. Skulde der altsaa 4 Mand ind i Commissionen, blev der valgt 8 ved Lodkastning, og hver Part fik da Ret til at udfylde de 2, som var ham meest imod, de 2, som han antog være partiske for hans Modpart. I saa Fald vilde der vindes en langt større Betyggelse for, at Commissionens Sammensætning var upartisk, og ikke blot kom til at bestaae af to partiske Elementer, som hævede hinanden. Jeg havde endnu tænkt at udtale mig nærmere om det efter min Mening ogsaa meget Mislige i, at disse Mand skulde vælges af de nærværende Sogneforstanderskaber, men da jeg har hørt, at der i denne Retning er bebudet Endringsforslag til 2den Behandling, og da jeg iøvrigt i det Væsentlige kan slutte mig til, hvad herom allerede er udtalt, saa skal jeg i Genhold til det Dnsse, der er yttret om, saa hurtigt som muligt at ende denne Behandling, udsætte, hvad jeg derom havde at sige.

C. S. Hansen: Ja, jeg kan ved denne Lovs Behandling, ligesom ved Behandlingen af Hartkorns Egalliseringsagen, ikke Andet end beklage, at vi ikke, forinden disse vigtige